

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 735).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 53 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om offentlige Bibliotekers Ret til Frieksemplarer af Tryksager m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4865, Fremsættelsen i Tidenden Sp. 731).

J. V. Christensen: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag kan jeg i Hovedsagen henholde mig til Ministerens Bemærkninger ved Fremsættelsen. Lovforslaget er en Fortsættelse af den for 2 Aar siden vedtagne Lov om Pligtaflevering af Aviser og gaar i Virkeligheden ud paa det samme i noget udvidet Skikkelse. Under Forhandlingerne i 1925 fremsatte jeg som Ordfører for mit Parti nogle Udtalelser, hvori jeg stærkt understregede Betydningen af, at man yderligere begrænsede Afleveringspligten med Hensyn til Aviser og navnlig Pligten til Aflevering af de saakaldte Smaatryk. Det af det høje Ting nedsatte Udvalg om Sagen formede sine Ønsker i en kort Betænkning, der omfattede 3 Punkter, for det første Opsamlingen paa Bibliotekerne af de gratis omhandlede Annonceblade og lignende, endvidere at man skulde tilstræbe en yderligere Indskrænkning i Opsamlingen af de saakaldte Aflæggerblade, og endelig at man i en nær Fremtid burde optage Spørgsmaalet om Afleveringen af de saakaldte Smaatryk, saaledes at Afleveringspligten begrænsedes det mest mulige, uden at kulturelle Hensyn tilsidesattes. Disse Ønsker tror jeg nok

der var almindelig Enighed om i Udvalget saavel som i det høje Ting.

Nu staar der ganske vist i § 1 i Lovforslaget, at der skal finde Aflevering Sted af alle Tryksager her i Landet. Det gaar her som undertiden i lignende Tilfælde, at Undtagelserne ikke er det mindst væsentlige, og det, jeg lægger Vægt paa her, er netop den under det tidligere Lovforslags Behandling ønskede Begrænsning. Jeg kunde have ønsket, det udtrykkelig havde staaet i selve Lovforslaget, at man tilsigtede en Begrænsning af Afleveringen af Smaatrykkene; der gives ganske vist i Bemærkningerne til Lovforslaget en ret tydelig Fremstilling af, hvilke Tryksager man fremtidig tænker sig undtaget fra Aflevering til Bibliotekerne, men det forekommer mig at være en Mangel ved Lovforslaget, at der ikke i selve dette antydes, at man gaar til en Begrænsning. Jeg ser med Tilfredshed, at der skal finde en Begrænsning Sted i Antallet af afleverede Aviser, men jeg synes, at ogsaa Smaatrykkene udtrykkelig burde nævnes i Lovforslaget, da vi netop ikke mindst anerkender de Bestræbelser, de nuværende Biblioteksmyndigheder gør sig for, at Bibliotekerne ikke skal blive overfyldt af utrolige Mængder af Tryksager. Jeg tror ikke jeg gaar nogen andens Ære for nær end maaske deres, som har produceret dem, ved at kalde mange af de Tryksager, der afleveres til Bibliotekerne, for Makulatur, og jeg vil derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til en kort Udvalgsbehandling. Vi kan da maaske med god Assistance finde et Udtryk, der dækker Lovens Hensigt, som er at hindre, at den utrolige Mængde af mere eller mindre, i mange Tilfælde absolut ligegyldige Tryksager ophobes og opfylder Pladsen, hvad der efterhaanden vil blive meget dyrt og for øvrigt samtidig gøre Samlingerne værdiløse. Den højtærede Minister har overordentlig virkningsfuldt paavist, hvorledes det gaar, naar man skal bevæge sig gennem disse Dynger. Det er noget, Biblioteksmænd, men ogsaa andre, der har med disse Sager at gøre, vil give ham Ret i.

Der staar i Lovforslagets § 6, Punkt d., at Ministeren bestemmer, hvilke Tryksager der skal henregnes til Aviser. Dette Spørgsmaal var ogsaa fremme under Forhandlingerne i 1925, og det blev da gjort gældende, at der ved Afgørelsen vilde være god Anledning til, at man tog praktiske Bladfolk en lille Smule med paa Raad. Jeg henviste den Gang til, at det kgl. Biblioteks Aviskatalog, der i øvrigt er saa priselig